

[Krag.]

vokeret til en Arbejdskamp — ja, saa er der ingen Grænser for, hvilken Misfortolkning den højtærede Socialminister, naar det passer ham, er i Stand til at lægge i ens Ord.

Christmas Møller: Denne Debat har formet sig paa den Maade, at man i meget ringe Grad, kan jeg sige, har beskæftiget sig med det foreliggende Lovforslag, men i meget højere Grad har henholdsvis den højtærede Socialminister og det ærede Medlem Hr. Krag — jeg maa vel have Lov til at sige det paa den Maade — sagt hinanden nogle Artigheder. Jeg tror jo ikke, der er megen Grund for os andre — og det høje Tings Udseende viser heller ikke nogen stærk Interesse herfor — til at gaa stærkt ind i hele denne Debat, og jeg kan derfor gøre det meget kortere, da jeg agter alene at holde mig til det Forslag, som foreligger. . . . (Steincke: Bare jeg havde kunnet det!) . . . Den højtærede Minister siger, bare han havde kunnet det, og det er jo rigtigt, det kunde han ikke; saadan som han er, kunde han ikke; det kunde godt være, han skulde have gjort det.

Men inden jeg gør et Par Bemærkninger, er der dog Grund for mig til til det ærede Medlem Hr. Krag at gøre et Par enkelte Bemærkninger. Han talte om det tredie Regeringsparti og gentog sin urigtige Paastand om, at der ved Loven af 19. Oktober var nægtet Forhandling overfor Partiet Venstre. Det forsøgte det ærede Medlem Hr. Krag ogsaa at paastaa den 17. Oktober, da vi forhandlede Spørgsmaalet herinde; det var ikke rigtigt den Gang og er naturligvis ikke blevet rigtigere siden. Udtalelsen om det tredie Regeringsparti kan jeg skænke det ærede Medlem Hr. Krag, som i saa høj Grad ved, hvad Samarbejde med Radikale og Socialdemokrater er.

Men naar det ærede Medlem Hr. Krag saa sagde, at han var overbevist om, at de Konservative eller jeg ikke vilde tage Ansvaret for en Tøddel af de Cirkulærer, som var udsendt af den højtærede Socialminister, saa svarer jeg dertil, at jeg tager virkelig meget gerne et vist Medansvar, at jeg i og for sig ogsaa mener, at jeg har det — ikke i den Forstand, at den højtærede Socialminister ikke har det som Minister og som den, der underskrev det — et Medansvar for Cirkulæret af 3. December, og jeg tror, det ærede Medlem Hr. Krag kunde være helt godt tilfreds, naar han gik tilbage i sin egen Praksis og i Venstres Praksis med Hensyn til Lovfortolkninger og Lovgivning, om han da

kunde finde et Cirkulære, der kunde sættes op ved Siden af det.

Til det ærede Medlem Hr. Krag vil jeg endvidere gerne sige, at naar det ærede Medlem Hr. Krag nu roste sig af, hvad han havde været for en duelig Mand som Socialpolitiker, alle de Resultater, Venstre havde gennemført, ved jeg ikke, om det ærede Medlem i disse Sparsommelighedstider har saa forfærdelig megen Trang til at mindes sit eget Aldersrenteforslag fra 1921—22; og hvad det blev til. Der er ogsaa Grund til at sige til det ærede Medlem, at det jo unægtelig var lettere for ham at gennemføre noget med Flertallet, som det laa i Rigsdagen fra 1920—24 end for den højtærede Socialminister nu. (Krag: Regeringen havde den Gang en vanskelig Medarbejder). Ja, det er rigtigt, at naar man ser paa Aldersrenten, havde det ærede Medlem Vanskeligheder. Det ærede Medlem siger, at Regeringen da havde en vanskelig Medarbejder. Ja, det er rigtigt. Venstrepartiet gjorde den Gang som i 1926—29 nederdrægtig mange Knuder.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem Hr. Rager og siger, at jeg med stor Interesse hørte de Betragtninger, han fremsatte angaaende den gældende Valutalov, og hvad der i Forbindelse dermed kunde gøres paa det erhvervsmæssige Omraade. Jeg giver det ærede Medlem ganske Ret i hans Betragtninger, Betragtninger, der ogsaa har været fremsat af den højtærede Statsminister, kan jeg sige, saaledes at vilde man benytte det Instrument, som man nu har faaet i Hænde, vilde det betyde, at man kunde faa en Række Forhold her i Landet ordnet saaledes, at Arbejdsløsheden ikke forsvinder, men at den kan blive betydelig mindre.

Til den højtærede Socialminister skal jeg sige, at jeg forstod hans Udtalelser saaledes, at han ikke ønskede en saadan stykkevis Lovgivning som den, der her er Tale om. Den højtærede Minister maa dog kunne forstaa den Betragtning, som vi Konservative maa gøre stærkt gældende, at man med en midlertidig Ordning, om en saadan kan gennemføres, maa kombinere en Krisekasseordning. Naar den højtærede Minister sagde, at han ikke har lagt en saadan Hindringer i Vejen, kan jeg saamænd godt give ham Ret deri. Det er forstaaeligt, at Socialministeren kan være overordentlig interesseret i længst muligt at holde hele sin sociale Plan sammen, og at han ser paa det saaledes, at i det Øjeblik, man stykker noget af den ud, f. Eks. Arbejdsløshedslovgivningen, vil der komme Vanskelig-